

лъмо злонравіе е да избираме по почетни-тъ столове а най повече прѣдъ хора почтени и различни.

Кога сме на гости, не трѣба да стоимъ много врѣме. Като възблагодаримъ хора-та или като си свършимъ работа-тъ трѣба да си отиваме, за да не имъ домъчише наше-то присѣствие; ако има и други гости, трѣба да ся оттеглимъ полека безъ да нѣ осѣтѣтъ.

Кога-то человекъ-тъ кому-то сме на гости, ако и да е по горенъ отъ насъ, иска да нѣ испрати или до къщи-тъ врата или до пѣти-тъ, трѣба да възприемемъ това, нѣ и нѣй да му отдадемъ прилична-тъ честь.

Трѣба да поканяме гости-тъ сѣкога на по горното мѣсто, ако и да ни ся равни, въ не трѣба да правимъ това на по доли-тъ отъ насъ.

Трѣба да ся пазимъ добръ да не ходимъ на гости по врѣме-то на ѣденіе то.

Трѣба сѣкога да испращаме гости-тъ си до врата-та.

Кога-то ходимъ на гости у роднини-тъ си или у прѣтели-тъ си, сички-тъ поздравленія и приказки трѣба да ся сладки и взаимни; трѣба да отхвърляме сѣкога досади-тъ.

X.

ЗА РАЗГОВАРЕНІЯ-ТА.

Человѣци кои то живѣятъ помежду хора са длѣжни сѣкоги, чрѣзъ работи-тъ си, да ся виждатъ единъ съ другъ и да ся приказватъ взаимно. Но тѣя чести и нужди разговорки, трѣба сѣкога да ся съдружени съ мѣдростъ и съ образованостъ христіанска.

Длѣжни сме, казва мѣдрія-тъ, да си притѣгляме думи-тъ со злато. То ще рече че, както имаме този